Laki

rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennalta ehkäisemisestä ja korvaamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tavoite

Tämän lain tavoitteena on:
1) ehkäistä rauhoitettujen eläinten aiheuttamia vahinkoja ennalta;
2) korvata rauhoitettujen eläinten aiheuttamia vahinkoja;
3) edistää lajiensuojelua;
4) lisätä luonnonsuojelun hyväksyttävyyttä.

2 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään niistä perusteista ja menettelyistä, joita noudatetaan myönnettäessä varoja valtion talousarvioon otettujen määrärahojen rajoissa:
1) rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennalta ehkäisemiseen;
2) rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen;
3) porotalouden tukemiseen maakotkan porotaloudelle aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi poronhoitolain (848/1990) 2 §:ssä tarkoitetulla poronhoitoalueella;
4) kalatalouden tukemiseen sääksen pesinnän perusteella.

3 §

Euroopan unionin valtiontukilainsäädännön soveltaminen

Jos avustusta, korvausta tai tukea myönnetään taloudellista toimintaa harjoittavalle yritykselle, julkiselle yhteisölle tai muulle yhteisölle, sovelletaan lisäksi Euroopan unionin valtiontukisääntelyä, jollei Euroopan unionin lainsäädännöstä muuta johdu.

Avustus ja korvaus myönnetään maa- ja metsätalousalan ja maaseutualueiden valtiontuesta vuosina 2014—2020 annetuissa Euroopan unionin suuntaviivoissa (2014/C 204/01) tarkoitettuna, jaksojen 1.1.1.1. tai 1.2.1.5. mukaisena valtiontukena. Sääksen pesintään perustuva tuki myönnetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastus- ja vesiviljelyalalla annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 717/2014 tarkoitettuna vähämerkityksisenä tukena.

Tietojen antamisesta ja ilmoitusmenettelystä säädetään eräiden valtion tukea koskevien Euroopan unionin säännösten soveltamisesta annetun lain (300/2001) 2 §:ssä ja tukitietojen julkaisu- ja avoimuusvelvoitteesta 2 a §:ssä. Tarkempia säännöksiä avustuksen, korvauksen tai sääksen pesintään perustuvan tuen myöntämisestä, myöntämisen edellytyksistä, maksamisesta, käytöstä ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen sekä avustuksen saajan velvollisuuksista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella sen mukaan kuin maa- ja metsätalousalan ja maaseutualueiden valtiontuesta vuosina 2014—2020 annetuissa Euroopan unionin suuntaviivoissa (2014/C 204/01) määrätään ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastus- ja vesiviljelyalalla annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 717/2014 säädetään.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:
1) *rauhoitetulla eläimellä* luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla rauhoitettua, luonnonvaraisena esiintyvää lintua ja nisäkästä;
2) *avustuksella* valtion varoista myönnettyä harkinnanvaraista rahoitusta rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisemiseen;
3) *korvauksella* valtion varoista myönnettyä harkinnanvaraista rahoitusta rauhoitettujen eläinten aiheuttamien viljelys- ja eläinvahinkojen korvaamiseen;
4) *tuella* valtion varoista myönnettyä harkinnanvaraista laskennallista rahoitusta niiden vahinkojen korvaamiseksi, joita maakotka aiheuttaa porotaloudelle ja sääksi kalataloudelle.

2 luku

Viranomaiset ja niiden tehtävät

5 §

Ympäristöministeriön tehtävät

Tämän lain mukaisen toiminnan yleinen ohjaus, seuranta ja kehittäminen kuuluvat ympäristöministeriölle.

6 §

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tehtävät

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tehtävänä on:
1) rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisyn edistäminen;
2) vahinkoilmoitusten, korvaus-, tuki- ja avustushakemusten sekä niitä koskevien oikaisuvaatimusten käsitteleminen ja ratkaiseminen;
3) avustuksen, korvauksen ja tuen toimeenpanotehtävät ja niihin liittyvä neuvonta, ohjaus, tiedotus ja valvonta.
Toimivaltainen valtion viranomainen on se elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jonka toimialueella vahinko tapahtuu. Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus käsittelee ja ratkaisee kuitenkin hakemukset maakotkan pesintään perustuvasta tuesta ja Keski-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus hakemukset sääksen pesintään perustuvasta tuesta.

7 §

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen kehittämis- ja hallintokeskuksen tehtävät

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen kehittämis- ja hallintokeskus hoitaa avustusten maksamista ja takaisinperintää koskevat valtionavustuslain (688/2001) 12, 19, 21 ja 22 §:n mukaiset tehtävät. Kehittämis- ja hallintokeskus hoitaa toimivaltaisen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ohella myös mainitun lain 15 §:n mukaisia valvontatehtäviä.

8 §

Metsähallituksen tehtävät

Metsähallituksen tehtävänä on:
1) maakotkien pesintätilanteen ja poikastuoton selvittäminen vuosittain 23 §:ssä tarkoitettujen maakotkien reviirikohtaisten kertoimien laskemista varten;
2) Suomen ja toisen valtion rajan molemmille puolille ulottuvien reviirien lukumäärän selvittäminen ja tarvittaessa arvioiminen.

9 §

Kunnan viranomaisen tehtävät

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tehtävänä on viljelysvahingon toteaminen ja arvioiminen.
Toimivaltainen on sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen, jonka alueella vahinko tapahtuu.

3 luku

Avustus vahinkojen ennaltaehkäisemiseen

10 §

Avustuksen tarkoitus

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi myöntää avustusta 15, 21 ja 26 §:ssä tarkoitettujen vahinkojen sekä rakennuksille aiheutuvien vahinkojen ennaltaehkäisemiseen valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa. Avustusta voidaan myöntää tavaroiden ja palveluiden hankintaan sekä tutkimukseen ja kehitystyöhön.

11 §

Avustuksen hakijat

Avustusta viljelys- ja eläinvahinkojen sekä maakotkan porotaloudelle ja sääksen kalanviljelylaitoksille aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisemiseen voidaan myöntää luonnollisille henkilöille, yrityksille ja muille yhteisöille lukuun ottamatta valtion kirjanpitoyksiköitä.
Avustusta rakennuksille aiheutuvien vahinkojen ennaltaehkäisemiseen voidaan myöntää luonnollisille henkilöille ja muille yhteisöille lukuun ottamatta valtion kirjanpitoyksiköitä.

12 §

Avustuksen myöntämisen edellytykset

Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että ennaltaehkäisevien toimien arvioidaan vähentävän vahinkojen seurauksia sekä lieventävän niihin liittyviä riskejä. Lisäksi edellytyksenä on, ettei avustuksen saaja ole saanut muuta julkista rahoitusta samaan toimeen. Avustus voi kattaa kustannukset osaksi tai kokonaan.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä avustuksen myöntämisen edellytyksistä sekä avustuksen saajan velvollisuuksista.

13 §

Avustuksen määrä

Myönnettävän avustuksen määrä perustuu tavaran ja palvelun arvonlisäverollisiin kustannuksiin. Avustuksen määrä perustuu kuitenkin arvonlisäverottomiin kustannuksiin, jos hankinta liittyy yrityksen tai kunnan vähennykseen tai palautukseen oikeuttavaan toimintaan.

4 luku

Korvaukset aiheutuneista vahingoista

14 §

Korvauksen myöntämisen yleiset edellytykset

Korvausta maksetaan vahinkotapahtuman suorana seurauksena aiheutuneista vahingoista valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa. Jos korvausta ei voida suorittaa talousarvion puitteissa täysimääräisesti, korvauksen määrää vähennetään kaikilta korvauksen saajilta samassa suhteessa.

Korvauksen määrää laskettaessa otetaan vähennyksenä huomioon muun lainsäädännön tai vakuutuksen perusteella vahinkotapahtumasta saatava korvaus. Vahingonkärsijän on käytettävissään olevin kohtuullisin keinoin pyrittävä estämään vahingon syntyminen tai sen laajeneminen. Edellä 3 luvussa säädetty avustus ei poista korvauksen saajan velvollisuutta pyrkiä estämään vahingon syntyminen tai sen laajeneminen.

Korvaus voidaan evätä tai sitä voidaan alentaa, jos vahingonkärsijä on ilman hyväksyttävää perustetta kieltänyt sellaisen toimenpiteen suorittamisen, jolla olisi voitu estää vahingon syntyminen tai sen laajentuminen, tai muuten myötävaikuttanut korvaushakemuksessa tarkoitetun vahingon syntymiseen tai sen laajenemiseen.

15 §

Korvattavat vahingot ja korvauksen saaja

Viljelysvahinkona voidaan korvata rauhoitettujen eläinten pellolle, puutarhalle, taimistoviljelmälle ja kootulle sadolle aiheuttama vahinko. Korvausta viljelysvahingosta voidaan maksaa maatalouden alkutuotannossa toimivalle yritykselle.

Eläinvahinkona voidaan korvata rauhoitettujen eläinten tuotantoeläimelle tai kotieläimelle aiheuttama vahinko lukuun ottamatta maakotkan porotaloudelle ja sääksen kalanviljelylaitoksille aiheuttamia vahinkoja. Tuesta porotaloudelle ja kalataloudelle maakotkan ja sääksen pesinnän perusteella säädetään 5 luvussa.

Korvausta eläinvahingosta voidaan maksaa luonnolliselle henkilölle, maatalouden alkutuotannossa toimivalle yritykselle ja paliskunnalle.

16 §

Korvauksen määrän yleiset perusteet

Korvauksena voidaan maksaa enintään vahingoittuneen omaisuuden käypä arvo.

Korvausta voidaan maksaa myös korvauksen hakijalle aiheutuneista, vahingon selvittämisen kannalta tarpeellisista ja kohtuullisista vahingon arviointikustannuksista.

Korvausta vahingosta voidaan maksaa siltä osin kuin vahinkojen ja kustannusten kalenterivuosittain yhteenlaskettu määrä ylittää 170 euroa.

17 §

Viljelysvahinkojen korvausperusteet

Viljelysvahinkona voidaan korvata enintään menetetyn sadon arvoa vastaava määrä sekä enintään vahingoittuneiden puutarha- ja taimitarhakasvien käypää arvoa vastaava määrä.

Viljelysvahingon arvo määräytyy Ruokaviraston vuosittain riistavahinkolain (105/2009) 10 §:n 2 momentin nojalla viljelysvahinkojen korvaamisessa käytettävistä normisadoista ja yksikköhinnoista antamien määräysten perusteella.

Vahinkoalan välttämättömästä täydennys- ja uudelleenviljelystä voidaan korvata enintään 100 prosenttia viljelystä aiheutuneiden tarpeellisten materiaali- ja työkustannusten kokonaismäärästä. Jos täydennys- tai uudelleenviljely ei ole mahdollista, voidaan korvata enintään vastaavan sadon välttämättömän hankinnan kustannukset, josta vähennetään säästyneet täydennys- tai uudelleenviljelykulut. Korvauksen määrä ei kuitenkaan saa ylittää vahingon tosiasiallista arvoa.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä viljelysvahinkojen korvausperusteista.

18 §

Eläinvahinkojen korvausperusteet

Eläinvahinkona voidaan korvata tuotantoeläimelle tai kotieläimelle aiheutuneesta vahingosta enintään:

1) tapetun taikka vahingon takia lopetetun eläimen käypä arvo sen mukaisesti kuin riistavahinkolain 11 §:n 2 momentin nojalla säädetään eläinvahinkojen korvaamisessa käytettävistä käyvistä arvoista;

2) vahingoittuneen eläimen hoitamisesta aiheutuneet eläinlääkintäkustannukset enintään eläimen käypään arvoon saakka.

Korvauksen määrää laskettaessa otetaan vähennyksenä huomioon se määrä, jolla tuotantoeläintä voidaan muulla tavoin käyttää hyödyksi.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläinvahinkojen korvausperusteista.

19 §

Viljelys- ja eläinvahingosta ilmoittaminen

Vahingonkärsijän on tehtävä vahingon havaittuaan viipymättä vahinkoilmoitus elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Ilmoitus katsotaan toimitetuksi, kun se on saapunut viranomaiselle. Ilmoituksen tulee sisältää vahingonkärsijän yhteystiedot sekä tiedot vahingon sijainnista, vahingon aiheuttajasta ja ajankohdasta sekä vahingon kohteesta ja laajuudesta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vahinkoilmoituksen sisällöstä.

20 §

Viljelys- ja eläinvahingon toteaminen ja arviointi

Viljelysvahingon toteaa ja arvioi vahingonkärsijän pyynnöstä toimivaltainen kunnan viranomainen. Eläinvahingon toteaa ja arvioi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymä riippumaton asiantuntija. Arviointi on tehtävä viipymättä sen jälkeen, kun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on vastaanottanut vahinkoilmoituksen ja arvioinnin suorittava taho on saanut tiedon vahingosta.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi siirtää eläinvahingon arviointia koskevan tehtävän sellaisen tahon hoidettavaksi, jolla on tarvittava pätevyys ja parhaimmat edellytykset eläinvahingon arvioimiseksi. Ulkopuoliseen arvioijaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan tässä laissa tarkoitettua tehtävää. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

Arvioijan on laadittava kirjallinen selvitys vahingon määrästä ja laajuudesta.

Kunta voi periä sen viranomaisten suorittamista tehtävistä maksun. Kunnalle perittävä maksu voi vastata enintään suoritteen tuottamisesta kunnalle aiheutuvia kokonaiskustannuksia. Maksun perusteista määrätään tarkemmin kunnan hyväksymässä taksassa. Maksut ovat suoraan ulosottokelpoisia. Niiden perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

5 luku

Maakotkan ja sääksen pesintään perustuvat tuet

21 §

Maakotkan pesintään perustuvan porotaloustuen perusteet ja tuen saaja

Porotaloudelle voidaan myöntää tukea maakotkan porotaloudelle aiheuttamien vahinkojen perusteella poronhoitolain 2 §:ssä tarkoitetulla poronhoitoalueella valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa. Jos tukea ei voida suorittaa talousarvion puitteissa täysimääräisesti, tuen määrää vähennetään kaikilta tuen saajilta samassa suhteessa. Tuki maksetaan paliskunnalle.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä maakotkan reviirillään ravinnoksi käyttämien porojen laskennallisesta arvosta.

22 §

Reviirikohtainen porotaloustuki

Maakotkan reviirikohtainen porotaloustuki lasketaan kertomalla maakotkan reviirillään ravinnoksi käyttämien porojen laskennallinen arvo 23 §:ssä tarkoitetulla reviirikohtaisella kertoimella, joka määräytyy maakotkan pesimätilanteen ja poikastuoton perusteella.

23 §

Reviirikohtainen kerroin

Reviirikohtainen kerroin maakotkan asutusta reviiristä on yksi. Jos maakotkan asuttu reviiri tuottaa poikasia, kerroin on kolme.

Tunturipaliskunnissa kerroin maakotkan asutusta reviiristä on kaksi. Jos maakotkan asuttu reviiri tuottaa poikasia, kerroin on viisi.

Tunturipaliskuntia ovat:

1) Hammastunturi;
2) Ivalo;
3) Kaldoaivi;
4) Kyrö;
5) Käsivarsi;
6) Lappi;
7) Muddusjärvi;
8) Muotkatunturi;
9) Näkkälä;
10) Näätämö;
11) Paatsjoki;
12) Paistunturi;
13) Sallivaara;
14) Vätsäri.

Reviirikohtainen kerroin Suomen ja toisen valtion rajan molemmalle puolelle ulottuvasta reviiristä, jolla oleva pesä sijaitsee toisen valtion alueella, on 3 momentissa lueteltujen tunturipaliskuntien osalta aina kaksi ja muiden paliskuntien osalta aina yksi. Poronhoitoalueen rajan eteläpuolelle ulottuvasta maakotkan reviiristä maksetaan osittainen tuki.

24 §

Tuen maksaminen paliskunnalle

Tuki maksetaan paliskunnalle kaikista sen alueella olevista 23 §:ssä tarkoitetuista maakotkan reviireistä.

Reviirikohtainen tuki ositetaan paliskuntien kesken, jos reviirin maakotkien katsotaan käyttävän ravinnokseen poroja useamman paliskunnan alueella. Jos reviiri on osittain tunturipaliskunnan alueella, tuki lasketaan käyttämällä tunturipaliskunnan reviirikohtaista kerrointa koko reviirillä.

25 §

Korvaus korvamerkitystä porosta

Paliskunta maksaa saamastaan porotaloustuesta poron omistajan vaatimuksesta hänelle korvauksen maakotkan tappamasta tai maakotkan aiheuttaman vahingon takia lopetetusta korvamerkitystä porosta.

Jos paliskunnan alueella ei ole porotaloustukeen oikeuttavaa maakotkan pesintää tai pesinnän perusteella maksettava tuki ei kata 1 momentissa tarkoitettua poronomistajalle aiheutunutta vahinkoa, poron omistajan vahinko korvataan siten kuin 18 §:ssä säädetään.

26 §

Sääksen pesintään perustuva kalataloustuki ja tuen saaja

Kalataloudelle voidaan myöntää tukea sääksen kalanviljelylaitoksilla viljellyille kaloille aiheuttamien vahinkojen perusteella valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa. Jos tukea ei voida suorittaa valtion talousarvion puitteissa täysimääräisesti, tuen määrää vähennetään kaikilta tuen saajilta samassa suhteessa.

Kalataloustukea voidaan maksaa kalanviljelyalan yritykselle.

27 §

Kalataloustuen perusteet

Kalataloustukea voidaan myöntää sääksen ravinnokseen käyttämien viljeltyjen kalojen laskennallisen arvon mukaan.

Sääksen pesinnän perusteella myönnettävä kalataloustuki lasketaan kertomalla sääksen parimäärä sääksiparin ja sen poikasten pesimäkautena käyttämän ja vahingoittaman viljellyn kalan määrällä (kg/pesimäkausi) ja kalan tuottajahinnalla (euroa/kg).

Kalataloustuen laskennallinen arvo määräytyy kalanviljelylaitoksen vaikutuspiirissä sijaitsevien poikaspesien määrän perusteella. Laskennallisen arvon kerroin 10 kilometrin etäisyydellä kalanviljelylaitokselta on yksi ja 10—20 kilometrin etäisyydellä kerroin on 0,5. Mikäli pesivän sääksen saalistusalueella sijaitsee useita kalanviljelylaitoksia, tuki jaetaan tasan näiden laitosten kesken.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kalataloustuen laskentaperusteista.

6 luku

Hakemiseen ja myöntämiseen liittyvät menettelyt

28 §

Avustuksen hakeminen

Avustusta haetaan toimivaltaiselta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta ennen avustettavan hankkeen tai toimenpiteen aloittamista. Avustuksen hakemisesta säädetään lisäksi valtionavustuslain 9 §:ssä.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi asettaa avustuksen hakemiselle hakuajan.

29 §

Avustushakemus

Avustushakemuksen tulee sisältää tiedot:

1) hakijasta;

2) hankkeesta ja toimenpiteestä, johon avustusta haetaan;

3) hankkeen ja toimenpiteen toteuttamiseksi tarvittavan avustuksen määrästä ja arvonlisäverottomista kustannuksista;

4) hankkeeseen tai toimenpiteeseen saadusta muusta julkisesta rahoituksesta;

5) muiden viranomaisten kuluvana ja kahtena edellisenä verovuotena avustuksen hakijalle myöntämistä vähämerkityksisistä tuista;

6) muista kuin 1—5 kohdassa tarkoitetuista hankkeeseen tai toimenpiteeseen liittyvistä keskeisistä seikoista.

Valtionavustuksen hakijan selvittämisvelvollisuudesta säädetään lisäksi valtionavustuslain 10 §:ssä.

30 §

Korvauksen ja tuen hakeminen

Korvausta ja tukea haetaan toimivaltaiselta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta. Korvausta haetaan ilman aiheetonta viivytystä vahingon toteamisen jälkeen. Edellä 5 luvussa tarkoitettua tukea haetaan vuosittain viimeistään 31 päivänä lokakuuta.

Hakemus käsitellään ilman aiheetonta viivytystä sen kalenterivuoden aikana, jona vahinko on tapahtunut, tai viipymättä sen jälkeen, jos hakemus saapuu niin myöhään, ettei sitä voida käsitellä kyseisen vuoden loppuun mennessä.

31 §

Korvaushakemus

Korvaushakemuksen tulee sisältää tiedot:
1) hakijasta;
2) vahingon aiheuttajasta;
3) vahingosta ja vahingon kohteen arvosta;
4) vahinkopaikan sijainnista;
5) toimista, joilla vahinkoa tai sen laajentumista on pyritty estämään;
6) hakijan kunnalle tai muulle taholle maksamista arviointikustannuksista;
7) hakijan mahdollisuudesta saada vahingosta korvausta vakuutuksesta tai muulla perusteella;
8) haettavan korvauksen suuruudesta.

Korvaushakemukseen on liitettävä tositteet aiheutuneista materiaali- ja työkustannuksista.

Jos vahingon määrä voidaan todeta vasta seuraavalla kasvukaudella, hakemusta on tältä osin täydennettävä vahingon määrän todentavalla lisäselvityksellä. Lisäselvitys on toimitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle vahinkoa seuraavan vuoden toukokuun loppuun mennessä.

Hakijan tulee korvaushakemuksen käsittelyn yhteydessä pyynnöstä antaa tiedot muistakin seikoista, joita toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus tarvitsee hakemuksen ratkaisemiseksi.

32 §

Tukihakemus

Porotaloustukihakemuksen tulee sisältää paliskunnan yhteystiedot.

Kalataloustukihakemuksen tulee sisältää tiedot:
1) hakijasta;
2) vahingosta ja vahingon kohteen arvosta;
3) vahinkopaikan sijainnista;
4) toimista, joilla vahinkoa tai sen laajentumista on pyritty estämään;
5) sääksen pesinnästä;
6) hakijan sääksen pesintätiedosta maksamista kustannuksista;
7) hakijan mahdollisuudesta saada vahingosta korvausta vakuutuksesta tai muulla perusteella;
8) haettavan tuen suuruudesta;

9) kuluvan ja kahden edellisen verovuoden aikana saadun vähämerkityksisen tuen kokonaismäärästä.

33 §

Avustuspäätös

Avustuspäätöksestä tulee käydä ilmi avustuksen saaja, tiedot avustuksen käyttötarkoituksesta, avustuksen määrä, avustuksen ehdot sekä avustuksen myöntämisen, avustuksen valvonnan ja takaisinperinnän perusteet. Valtionavustuspäätöksestä säädetään lisäksi valtionavustuslain 11 §:ssä.

34 §

Korvauspäätös

Viljelys- ja eläinvahinkojen korvauspäätöksestä tulee käydä ilmi korvattavan vahingon laatu ja määrä, korvauksen määrä ja laskentaperuste sekä korvauksen takaisinperinnän perusteet.

35 §

Tukipäätös

Päätöksestä maakotkan reviirikohtaisesta tuesta tulee käydä ilmi:
1) asuttujen reviirien määrä;
2) poikasia tuottaneiden reviirien määrä;
3) naapurimaissa lähellä poronhoitoalueen rajaa olevien reviirien määrä;
4) asumattomien, mutta kahtena edellisenä vuonna asuttuna olleiden reviirien määrä.

Tiedot esitetään paliskunnittain sekä paliskuntien ja valtakuntien yhteisistä reviireistä paliskunnittain.

Päätöksestä sääksen pesintään perustuvasta tuesta tulee käydä ilmi:
1) enintään 20 kilometrin päässä kalanviljelylaitoksesta sijaitsevien sääksen poikaspesien määrä;
2) poikaspesien etäisyys kalanviljelylaitoksesta;
3) päätöksen perusteena oleva kalan tuottajahinta.

36 §

Avustuksen, korvauksen ja tuen palauttaminen

Korvauksen ja tuen saajan tulee viipymättä palauttaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle virheellisesti, liikaa tai ilmeisen perusteettomasti saamansa korvaus tai tuki.

Avustuksen palauttamisesta säädetään valtionavustuslain 20 §:ssä sekä tuen maksamisen keskeyttämisestä ja takaisinperinnästä eräiden valtion tukea koskevien Euroopan unionin säännösten soveltamisesta annetun lain 1 §:ssä.

37 §

Avustuksen, korvauksen ja tuen maksamisen keskeyttäminen ja takaisinperintä

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen kehittämis- ja hallintokeskuksen on päätöksellään määrättävä korvauksen ja tuen maksaminen lopetettavaksi sekä jo maksettu korvaus ja tuki takaisin perittäväksi, jos:

1) saaja on jättänyt ilmoittamatta seikasta, joka on ollut omiaan olennaisesti vaikuttamaan korvauksen tai tuen saantiin tai määrään taikka antanut siitä väärän tai harhaanjohtavan tiedon;

2) saaja on jättänyt palauttamatta korvauksen tai tuen, joka on 36 §:n mukaan palautettava;

3) korvaus tai tuki on muusta kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetusta syystä myönnetty tai maksettu perusteettomasti;

4) Euroopan unionin lainsäädännössä sitä edellytetään.

7 luku

Erinäiset säännökset

38 §

Muutoksenhaku

Tämän lain mukaiseen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen kehittämis- ja hallintokeskuksen päätökseen saa vaatia oikaisua. Oikaisuvaatimuksesta säädetään hallintolaissa (434/2003).

Muutoksenhausta hallintotuomioistuimeen säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019).

39 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin asioihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei Euroopan unionin säännöksistä muuta johdu.

Tällä lailla kumotaan rauhoitettujen harvinaisten eläinten tuottamien vahinkojen korvaamiseksi maksettavista avustuksista annettu ympäristöministeriön päätös (1626/1991) sekä maakotkien porotaloudelle aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta annettu valtioneuvoston asetus (8/2002)

Helsingissä 14.1.2022

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Ympäristö- ja ilmastoministeri Emma Kari